

BARIŞ İÇİNDE ADİL YARINLAR İÇİN DEMOKRATİK UYARI DAVETİ

Muhterem Hanımefendi, Beyefendi,

30 Mart 2014 Yerel seçimleri ülke tarihimizdeki en kritik dönüm noktalarından birisidir. Bu kritik dönemde, iktidar partisine halkımızın demokratik bir uyarı vermesi hayati önemdedir. Bunu hem kendi neslimiz, hem de çocuklarımız ve torunlarımızın huzuru, onuru ve istikbali için yapmalıyız. Nedenleri şunlardır:

İYİ İCRAAT VE PROJELER HAKKINDA

1- 12 Yıllık AKP iktidarında yapılan güzel şeyleri inkar etmek akıl ve vicdana elbette aykırıdır. Nitekim, iktidar partisi ülkemiz adına iyi bir gelecek vaat ettiği seçimlerde halkımızın desteğini almıştır. Yapılan iyi işlerin karşılığında Cumhuriyet'in kurucusu Atatürk'ün bile almadığı kadar alkış ve övgü almıştır. Mesailerinin karşılığı hem maddi, hem de manevi olarak iktidar partisinin tüm yöneticilerine çok fazlasıyla ödenmiştir. Halkımızın, yapılan iyi işlerle ilgili iktidar partisine geri dönük bir borcu yoktur.

2- Yapılan tüm projeler 76 milyon halkımızın ekmeğinden artırıp ödediği vergilerle yapılmıştır. İktidar partisi projelere kendi cebinden tek kuruluş koymamıştır, bilakis proje başına icraat komisyonlarını astronomik şekilde almıştır. Eserlerin parası millettendir. Sahibi de iktidar partisi değil, tüm millettir.

3- Yapılan projelerde MHP, CHP, SP, BBP, BDP, HDP, AKP vs tüm politik görüşteki işçi, memur, mühendis ve yöneticinin alın teri vardır, fikir çilesi vardır, emeği vardır, yüreği vardır. Eserler bir grup parti yöneticisinin değil, tüm milletin ortak eseridir. İktidar partisi sadece, çalışkan, emektar, idealist işçinin, mühendisin, mühendisin çalışmalarını kamçulamış, arkasında durmuş ve kurdele kesmiştir. Liderlik hakkı elbette mahfuzdur ancak, her projenin başında liderlik eden sonca üst düzey bürokrat, ara kademe yöneticiler de birer liderdir. 1 Tane parti genel başkanından başka hiçbir yöneticinin ve emekçinin ismi-esamesi okunmuyor. Tüm halkın ve tüm emektar ekiplerin bütün emeklerinin vitrin değerine, popülaritesine tek bir isim tarafından adeta el konuluyor. Dünyanın hiçbir ahlaki veya dini anlayışında böyle bir itibar gaspına yer yoktur.

4- SP, BBP, CHP, MHP, BDP vs vs görüşlerinde, devlet personelinin %70'inden fazlasını öteki ilan eden bir anlayış, devlet çalışanları bir tek gün iş durduracak olsa, projeleri oğluyla-kızıyla mı yapacaktır? Bürokrasiyi bu denli kendine küstüren bir anlayış bu devlet kadrolarını artık hangi enerji ile motive edip aşka getirebilir?

5- Tek bir tipe uygun olmayan tüm devlet kadroları bu kadar aşağılanıyor, ötekileştiriliyor, emeklerinin kadri bilinmiyor. Onların emeklerinin eserleri üzerinden propaganda yapılıyor, halk desteği alınıyor. Sonra da bu destek kullanılarak, hayatlarıyla oynanıyor. Devlet kadroları, adeta kendi eserlerinin kutlama alanlarında, işi kurdele kesip nutuk atmak olan bir idarecinin dilinden en ağır şekilde linç ediliyor. Artık koskoca bir devlet organizasyonu, eskiden olduğu gibi can siperane, kan-ter içinde çalıştırılabilir mi? Kendinden başka dostu olmayan bir anlayış, bunca projeyi artık hangi ekiplerle yapacaktır? İkinci evim dediği İran'dan gelecek ekiplerle mi?

6- Böyle bir ortamda, iktidar partisi her ay herkesin cebine nakit 20.000 dolar koysa, bu parayı nerde, hangi huzurla harcayacaksınız? Biriktirilen tüm paraların sonu, bir seferberlik halinde cepheye mühimmat parası olur. Aldığınız son model araçları, bir seferberlikte belki yine oğlunuz kullanır ama mahallede değil, cephede kullanır. Allah aşkına, yangınlarda yakmak için mi birikim yapıyoruz? Bitmeyen kavgalar eşliğinde, tek taraflı rakamlarla göz boyayan bir kalkınma, neye hizmet eder?

7- Birileri servet, şaşaa ve kavga hırslarından vazgeçse, az-çok kazandığımızı huzurla harcasak, otobüste yanımızda oturan kişiden tehdit hissi almasak, bu memleketin ekmeği-suyu kime yetmez?

8- Adalet mülkün temelidir. Hukukun herkes için var olduğu ama ayrıcalık tanınmış bir sınıf için işlemediği, polisin, savcının, hakimin bir suça şahit olduğunda önce zanlıların nereli olduğuna, kimin yakını olduğuna bakmak zorunda kaldığı bir ülkedeyiz artık... İktidar partisi il/ilçe veya merkez yönetiminde tanıdıkları olan insanların suçlarının idare edilmek zorunda kalındığı bir ülkede devletin ve hayatın ahenginin sürekliliğinden bahsedilemez. İnsanlar, trafikte hayatına kasteden veya yanından geçerken küfreden birisi hakkında “tanıdığı bir ‘usta’ olmasa böyle yapamaz, bulaşmayayım, işittiğim bir küfürle yetineyim” demek zorunda kalıyorsa, bu toplumun artık bir yerden sonra patlaması kaçınılmazdır. İşte o zaman, bütün bu projeler sadece geçici bir saman alevinden ibaret kalır ve tutuşmuş bir samanlık kadar kolay şekilde yanar, kül olur.

NEFRET SAÇAN, KAVGACI VE AYRIŞTIRICI SİYASET ANLAYIŞI HAKKINDA

9- İçinde bulunduğumuz dönemde ülkemiz hırslı, saldırgan, ayrıştırıcı, kanun-üstü ve kontrolü kaybetmiş tavırlarla yönetilmektedir. Bu durum, ülkemizi kelimenin gerçek anlamıyla bir iç savaşın kapı eşiğine kadar getirmiştir. Bunu şaka sananlar etrafımıza baksın. Bunca komşumuzda iç savaş var. Hepsi de, iç savaştan önce “bizde olmaz” sanıyordu. Hepsi de, aynen bu bizim gittiğimiz yollardan gitti. Baskıcı bir yönetim anlayışı, boğulma hissi yaşayan halklar, günah keçisi mazlumlar, azgın sokak dövüşçüleri, gözünü hırs bürümüş hükümetler, doğuda-batıda, kuzeyde-güneyde sinsi ülkelerin sinsi istihbaratları, ve... İç savaş!

10-Her seçim, o seçim sonrası için ülkeye kimin ne kazandıracığı veya kaybettireceğine göre oy kullanırız. Bu seçim öncesinde iktidar partisi, gelecek dönemde ölümüne kavgaya, bitmez-tükenmez hırsa, ayrışma ve kanun-üstü idarecilik anlayışını devam ettireceğini meydan meydan açıkça ilan etmektedir. Dolayısıyla bu seçimde iktidar partisinin bütün vaad ve projelerini unutturacak derecede en önemli vaadi; ülkede ardı arkası kesilmez bir kavgaya, tartışma ve ayrışma ortamıdır. İşte böyle bir vaad, hem iyi projelerin hayata geçmesini imkansız kılar, mevcut projelerin faydalarını huzur içinde yaşamayı imkansız kılar.

11-Birbirimizin yüzüne bakamaz hale geldiğimiz, her gün “yarın sabah neyle uyanacağız” kaygısıyla yaşadığımız bir ülkede metro veya otobüsle yolculuğun farkı ne kadar önemli olabilir?

12-Bindiğiniz vagondaki 100 yolcunun 60-70'i yıllardır ve hatta dün akşam dahil, televizyon ekranlarında en ağır hakaretlerle aşağılandı. Yolcuların 30-40'ı ise, bunca hakareti ölümüne alkışladı. Siz o 30-40 kişinin kim olduğunu bilmiyorsunuz ama gittiğiniz her yerde, ortalama %30-%40 oranda kişinin, sizin bu denli aşağılanmanıza, ötekileştirilmenize ölümüne destek verdiğini biliyorsunuz. Yani günün her anında, dini ve siyasi görüşlerinize göre, etrafınızda size hain gözüyle bakan, ayyaş, kitapsız, dinsiz-imansız, tukaka alevi, faşist, haşhaşi, virüs, sülük, ajan vs vs vs gözüyle bakan bir siyaset anlayışını koşulsuz destekleyen, ölümüne alkışlayan insanlar var. Size bu gözle bakan bir liderin en ağır cümlelerini bile coşkuyla alkışlıyorlar. Belki daha dün nicesi bir miting meydanında, bunca hakareti alkışlamaktan elleri çatladı adeta. Böyle bir ülkede, bindiğiniz taşıtın tekerlekli veya raylı olması, denizin altından veya üstünden gitmesi, huzurunuz adına neyi değiştirir?

13-Kavganın, ötekileştirmenin ardı-arkası kesilmiyor. O kadar ki, en dostane eleştirilere bile hıncı dolu şekilde, ihanete uğramışlık hissiyle yaklaşıyor. Böyle bir anlayış, nihayet, daha birkaç ay öncesine kadar öve öve bitiremediği bir dini cemaati bugünlerde sokak ortasında linç ediyor. Hukuk-dışı, çağ-dışı, din-dışı, insanlık-dışı bulduğu üslup, tavır ve durumlara direndi diye, hukuksuzlukların ganimetine ortak olmadı diye, giderek yozlaşan ve çizgisinden çıkan bir anlayışa ısrarla biat etmedi diye, İslami bir cemaat linç ediliyor. O cemaate daha önce hiçbir ateistin, komünistin, ya da Hristiyanın, Yahudinin, Budistin demediği, demeyeceği hakaretler sıralanıyor. Böyle gözü dönmüş bir anlayışın hışmından, öz evladı veya en yakın kurmayları bile emin olabilir mi?

14- Ülkeyi yöneten anlayış, birkaç gün arayla birbirine taban tabana zıt şeyler söylüyor. Her seferinde de öylesine vurgulu, coşkulu ve inanmış bir görüntü ile söylüyor ki, kimse şu an söylenen sözün üç gün öncesinde söyleneni hatırlamıyor bile. Nutuktaki ciddiyete, öfkeye ve vurguya bakan, “bu da yalan olamaz herhalde” diyor, aksi yöndeki tüm hafızasını kaybediyor. Her seferinde daha vurgulu anlatımlarla, ilk gün $2+2=4$, sonraki gün $2+2=5$, sonraki gün $2+2=3$ diyebilen ve her seferinde son dediğine insanları inandırabilen bir propaganda tekniği ile siyaset, kime hizmet eder? Böyle bir propaganda tekniği bir gün, sizin hakkınızda da en sapkın bir matematik icat etmez mi?

15- Ülkeyi yöneten anlayış, dün öve öve bitiremedikleri hakkında, bugün tüm maziye bir anda unutulabiliyor. Milyonlarca insana da “unutun” dediği gibi maziye unutturuyor. Meydan meydan gezip, “Ben bunları şeytan ilan ediyorum. Hadi siz de şeytan deyin bakayım” diyor. Bir gün vezir diye alkışlattığını ertesi gün rezil diye taşla boğdurabilen bir anlayış, bir gün sizi de taşla boğduramaz mı? Ülkenize ve milletinize hizmetleriniz ne olursa olsun, tüm değeri 1 oydan ibaret görülen bir seçmen olarak bugün ona oy vermekle, kendinizi ne kadar zaman daha güvende hissedebilirsiniz?

16- Öcalan’ın posterleri ve PKK bayrakları Diyarbakır’da, Hakkari’de, Şırnak’ta, Batman’da koca koca binaların tüm cephelerini saracak boyutta asılıyor. Yollar-sokaklar sağlı sollu bunlarla dolu... Kürt kardeşlerimizi suistimal eden mitinglerde devlete en keskin dille meydan okunuyor. Devleti yöneten anlayışın ise, ardı sıra bu isyan mitinglerine tek cümle eleştirisi olmuyor. Ama bu anlayış, bir bakıyorsunuz, 160 ülkede Türkiye’yi, Türkçe’yi, İslamiyet’i ve Anadolu kültürünü anlatan insanların düzenlediği Türkçe Olimpiyatlarını “artık bitti o iş, yaptırım” diye ilan ediyor. Türkiye’de CIA ajanı ilan ettikleri hakkında Obama’ya kalın bir dosya sunuyor. Türk halkına “bunlar Amerikan uşağı” diye şikayet ettiklerini, Beyaz Saray’a, “Farkında değilsiniz, bunlar Amerika devletine de sızıyorlar, çocuklarınıza gizlice İslam öğretiyorlar” diye şikayet ediyor. Ekibinden bir Allah’ın kulu da, bu akıl almaz çelişiklere baş kaldıramıyor. Sandıkta da peşimizden gelebilecek değil ya!

17- Ülkemizi yöneten siyaset anlayışı, kendi hırs ve öfkeleri uğruna, insanlarımızı daha birkaç gün önce sımsıcak kucaklaştığı arkadaşları ile, akrabaları ile göz göze gelemeye hale getiriyor. Kürsülerden sayısız hakaret ve küfür işiten birisi o küfürleri destekleyen bir dostunu görünce, düşünceleri o küfürlere gidiyor. Dostunun o küfürlere rağmen o lideri desteklediğini bilmesi onda için için, tarifsiz bir kırgınlık ve sitem oluşturuyor. Küfürbaz lideri destekleyen kişi ise, küfür edilenin hissiyatını seziyor. İçinde uyanan mahcubiyeti savuşturmaya çalışıyor. Tam bu sırada göz teması kurulamadan gözler birbirinden kaçırıyor. Hatta belki, küfürbaz liderin taraftarı, üç gün önce sarılıp ayrıldığı dostu hakkında “meğer ajanmış, meğer sülükmüş, meğer bir haşhaşi çetesine üyeymiş” diye düşünüyor. Ve artık en samimi dostlar bile, hatta bir evin içinde iki kardeş, baba-oğul, karı-koca bile artık göz göze gelemiyor. Bütün bunlar bugünlerde sayısız yerde yaşanan gerçek hadiseler. Bir milletin başından aşağıya bu denli acımasızca fitne saçılmasına bir anlayışa 76 milyonluk bir halk değil, üç çocuklu bir aile bile emanet edilemez... Çünkü yaşanan, makro planda adeta hırsından, öfkesinden cinnet getirmiş bir baba vakasıdır. 76 milyonluk bir aile faciasıdır. Başka bir şey değildir.

18- Böyle bir ülkede, dışlanan %60-%70, dışlayan %30-40’ı haklamanın bir yolunu arayıp durmaz mı? Bu 30-40 kişinin bugün yaşadığı zehirli zafer hazzı, bugün kazananların çocuklarına yarın için neyi miras bırakır? Süregiden zaferleri mi, yoksa istikbalde çok acı verecek bir yenilgiyi mi?

19- Her zafer, kazananı bir yenilgiye, kaybedeni bir zafere gebe bırakır. Bu topraklarda nesilden nesile aktarılan nefret ve intikam duygularının, nesilden nesile el değiştiren zafer ve yenilgilerin sonu gelmesin mi? İçte kazanılan zafer aslında dışta kimin zaferidir? Babaların zaferleri evlatların yenilgisi değil midir? Tüm yenilgiler aslında herkesin ortak yenilgisi değil midir? Nesillerimiz daha hangi asra kadar birbirinin ensesinde ölümüne indi-bindi yapacak?

20- Bugün memleketi yöneten anlayış, sürekli kazanan ve hep kazanacağını sanan hırslı bir kumarbaz gibi davranıyor. Kavga etmeye tiryaki olmuş bir sokak dövüşçüsü gibi davranıyor. Trafikte herkese korna çalan, korna çalan herkesi sağa çektirip kafa atan bir sinir hastası gibi davranıyor. Direksiyonda küfrede

küfrede ön camı buhara boğmuş bir trafik magandası misali devleti yönetiyor. Böyle bir otobüste, sessiz sessiz koltuğumuzda ezile ezile, nereye kadar?

21-Tepki adına sokaklara dökülmek, verilebilecek en kötü ve isabetsiz tepkidir. Sokakta kimin kim olduğu belli değildir. Ajan provokatörler en haklı mesajınızı en haksız duruma düşürür. Ve siz, aslında maaş karşılığı rutin mesaisini yapan bir provokatör ajanı, öfkeli bir yoldaşınız sanırsınız.

22-Sessizliğimiz haklı korkulardan kaynaklanıyor olabilir. Ama en azından yakınlarımızı uyaramaz mıyız? O da olmadı, hiç değilse bu kavgacı anlayışa sandıktan bir uyarı vermeyecek miyiz? Sandıkta oy, gizli veriliyor. Sandık, en güvenli kürsüsüdür. Oradan konuştuğunuzda, en tehlikeli ve saldırgan muhataplarınızı bile güven içinde uyarabilir, hatta azarlayabilirsiniz.

23-Vicdanları ve akılları bu denli çalışmaz hale getirebilen bir baskı rejimi bu çağda, bu dünyada varlığını ne kadar sürdürebilir? Muhafızların ona kırılıp, küsüp veya ondan korkup bu ülkeyi terk edeceğini mi sanıyorsunuz? Kendine zerre kadar saygısı olan, zerre kadar özgüveni, haysiyeti, idealizmi olan, hiç böyle bir baskı rejimine “peki, sen kazandın, pes” der mi? Bu kavga, aklın, mantığın, vicdanın ve hukukun ortak paydasında buluşana kadar ne pahasına olursa olsun devam edecektir.

24-Yoksa hala, “öfkeli adam bir vurdu mu şunları yere serer, haksız da olsa oyunu alır, mağlupları derdest eder, kavga biter” diye zanneden mi var? “Güçlü bu kavgayı da kazanır, kargaşa dağılır, biz de rahatlarız” düşüncesi, bu topraklar da hiç bu kadar zavalıca bir yanığı olmamıştı. Çünkü bugün bu iktidar anlayışının karşısında, dünya adına kaybedecek hiç bir şeyi olmayanlar, ve bıçak kemiğe dayandığından kaybedecek hiç bir şeyi kalmamış, on milyonlarca insan bulunmaktadır.

25-Hukuk karşısında eşit muameleyi kabul eden herkese bu ülke yeter de artar bile. Ama, ille de bu ülkeden gidecek birileri varsa, onlar başkası değil, ancak ve ancak, kavuğuna hayranlık duyduğu diyarlarda “ikinci ev” arayışına düşenlerdir. Suriyeyi kana bulayan Zalim Esed’e zamanında o kadar “halkınla uzlaş” çağrısı yapan, ama katil Esed’in en baş hamisi, askeri ve finansal patronu İran’a en küçük eleştirisi olamayan, hatta ve hatta “ikinci evim” diyebilenler, tüm çelişkileriyle birlikte yolun sonuna gelmiştir. Vicdan sandalınızı batan gemisine bağlı unutmayınız, tarihin bu en kritik anında, hırs veya emel uğruna batan vicdanlardan olmayınız...

SÖZDE BARIŞ SÜRECİ HAKKINDA

26-Başbakanın iyi niyetle başlattığı ve kısmen doğru işler de yaptığı “barış süreci”, maalesef kelimenin gerçek anlamıyla bir “parçalanma süreci”dir. Süreç, başbakanın niyeti o olmamakla birlikte, halen dost sandığı düşmanları tarafından, terör örgütünün boyunduruktan kurtulma manevrası olarak tasarlanmış ve işletilmiştir. Sözde “Barış Süreci”nin beyin takımı, terör örgütüne adeta boğuldu-boğulacağı bir anda, devlet içinden bir can simidi atmıştır. Şöyle ki;

27-Süreç öncesinde bir yandan şehirde ve dağda terör örgütünün aklını başından alan polis-asker müşterek operasyonları ve adli operasyonlar yapılıyordu. Polis-asker ortak operasyonları ile efsane haline gelmiş vadilere ve mağaralara kayıpsız girilmişti. Şehirde ise dağdaki kadroyu şimdiye kadar onlarca kez doldur-boşalt yapmış örgütleyici kadrolar, ani baskınlarla kısıvrak yakalanmıştı. Terör örgütünün tam anlamıyla aklını başından alan, çok yönlü bir anti-terör program uygulanıyordu.

28-Sözde Barış Süreci öncesinde, bir yandan da, kadim kardeşlerimiz Kürt halkımızla devleti barıştıran uygulamalar ve demokratik reformlar yapılıyordu. Ayrıca, devletimiz faili meçhul cinayetler ve yargısız infaz içeren, derin ve kirli mazisi ile yüzleşiyordu. Kürt halkı için tanınmayacak kadar vicdanlı, samimi ve insancıl bir devlet anlayışydı bu.

29-Süreç başladığında ise, dağ ve şehir kadrolarına yapılan operasyonlar İmralı ile müzakereler ve Oslo Anlaşması gereği, bıçakla keser gibi durduruldu. Hapishanelerdeki örgütleyici şehir kadroları serbest bırakıldı. Üstelik yapılan demokratik reformlar da yavaşladı. Devletin faili meçhul cinayetlerle, köşe bucak tenhalarda gençlerin kafasına kurşun sıktığı kirli mazisiyle yüzleştiği davalarda ansızın frene basıldı.

30-Süreçte yavaşlayan reformlar ayrılıkçı siyasetçilerin başlıca propaganda malzemesi olurken, PKK ve KCK ise, dağda ve şehirde toparlandı, yeniden organize oldu. Suriye ordusundan bol miktarda patlayıcı madde, güdümlü füze ve tank savar silahlar elde etti. PKK ve KCK, şehirde ve dağda hiç sahip olmadığı bir mevzilenme ve harbe-hazırlık pozisyonu elde etti.

31-Süreç sonunda iktidar partisi “1 yıldır kan akıyor, daha ne olsun” sloganına sarıldı ama, PKK, kan akıtmadığı her gün “bak, dediklerimi yap, yoksa karakol basarım, şehirde bomba patlatırım, açılım balonunu patlatırım, seni iktidardan indiririm haa” diye açık açık, göstere göstere, en üst perdeden hükümete ve devlete meydan okuma konumunu yakaladı. Kandilden gelen tehdit ve şantajların ardı arkası hiç kesilmedi.

32-Bugün ordumuz dağda 1.000 terörist öldürse, PKK ve KCK yönetimleri asla yıkılmaz. KCK birkaç bin gencimizi daha aldatıp dağa yollar. Zaten bunu hep yapmıştı, en iyi bildiği iş bu. Açılım sürecinde, yedek kadrolarına kadar savaş düzenlerini hazırlamış durumdadır.

33-Ama, (Allah korusun, Allah korusun, Allah korusun, teşebbüs edenlerin beli kırılınsın, elleri tutulsun, Allah fırsat vermesin) bu saatten sonra ülkemizde tek bir karakol baskını, tek bir AVM bombalaması yaşansa, artık bu hükümetin yerinde kılması mümkün değildir. Bundan ötürüdür ki, artık bu noktadan sonra, mevcut hükümetin oyunu devam ettirebilmek için PKK ve KCK'nın her dediğini yapmaktan başka çaresi yoktur.

34-Sözde Barış Süreci KCK ve BDP tarafından Kürt halkımıza Apo'nun dahiyane özgürlük manevrası ve bağımsızlık yol haritası olarak, ve aynen ifadesi ile “TeCe'yi dize getirme” başarısı olarak lanse edildi. Önceki seçimlerde halkı infazla tehdit edip BDP'ye oy isteyenler, AKP'ye oy verenlerin evlerini kurşunlayanlar süreçte hapisten çıktı. Halka, “gördünüz mü, TeCe'nin gücü bize sökmez. AKP'ye oy veren haindir. İnfaz edilir, edilecektir” mesajını veriyorlar. Bütün bunları gören Kürt kardeşlerimiz maalesef, büyük oranda, istemeseler bile, artık ayrılıkçı partinin tabanına katılmış durumdadır. Güneydoğu'da, BDP tarihte hiç olmadığı kadar güçlenmiştir. Seçim sonrası özerklik adı altında bağımsızlık ilanında bulunacaklarını açık açık ilan etmektedirler.

35-Öte yandan, ülkemizde ortaya çıkacak bir ayrılıkçı girişim sonrası, hükümetin ayakta durması imkansızdır. Herhangi bir bölme teşebbüsü çok sert devlet refleksleri ile karşılık bulacaktır. Bu da, savaş kazanacak olmamızla birlikte, son bir yıldır vermediğimiz kat be kat fazlası şehitle sonuçlanacaktır. Çünkü PKK'nın askeri kapasitesi TSK ile kıyas kabul etmese bile, askerimize-polisimize kayıp verme noktasında çok daha etkili duruma gelmiştir.

36-Ülkemiz bu yüzden çok ciddi anlamda bir Kürt-Türk iç savaşı ile, hatta Kuzey Irak ve Suriye'deki silahlı gruplarında katılımıyla, hem içte hem dışta çok kanlı bir kardeş kavgasıyla burun buruna yaşamaktadır.

37-Kürt kelimesi sorun kelimesi ile yan yana kullanılamaz. “Kürt Sorunu” kavramı en hafif ifadesiyle düşüncesizce kullanılmış, sapık bir ifadedir. Kürtse sorun değildir, sorunsuz Kürt değildir. Kürt kardeşlerimizin hakları ve mağduriyetleri üzerinden menfaat devşiren, kanla beslenen bir Terör Sorunu, PKK Sorunu, KCK Sorunu vardır. Ve bu sorun, sözde Barış Süreci yüzünden hiç olmadığı kadar içinden çıkılmaz bir hal almıştır.

İŞTE BU SEBEPLERDEN ÖTÜRÜ, AKP'NİN, GÖZÜNÜ HIRS BÜRÜMÜŞ, İKİ ADIM ÖNÜNÜ GÖREMEZ HALE GELMİŞ NEFSİNE BİR UYARI VERELİM. AKP'NİN BASTIRILMIŞ VİCDANINI CESARETLENDİRİP HAREKETE GEÇİRELİM. BU OLUMSUZ GİDİŞATA KARŞI, GEÇİCİ BİR UYARI İÇİN BİLE OLSA, VAN-MÜHÜR ÇEKELİM. BAŞBAKAN'A ŞU MESAJI VERELİM: “SAKİNLEŞ, HUKUKA DÖN, ÖZÜNE DÖN, OYUMU GERİ AL. YOKSA HARAMİLERİNİ DE, AÇILIMLARINI DA AL VE GİT! ŞİMARİK HIRSLARININ ESİRİ DEĞİLİZ. KULUN-KÖLEN DEĞİLİZ. SANA MECBUR DEĞİLİZ.”